

smučina

julij
2006,
št. 18

Uvodnik

Matjaž Šarabon

Spoštovani Elanovci,

Spet smo bili priča, da znamo dobro delati. Elan je v obdobju po sejmu Ispo, kjer smo prejeli zelo pomembno nagrado za najboljšo tehnologijo WaveFlex in smuči serije Speedwave, ponovno prejel nekaj spoštljivih nagrad, tako v smučarski diviziji kot v diviziji plovil. Zlato priznanje za inovacijo Toolless Mounting Device za leto 2005 je bila podeljena s strani GZS, Območne zbornice za Gorenjsko; za jadrnico Impression 384 smo prejeli nagrado za jadrnico leta Internautika 2006 in pa drugo nagrado za najboljšo vabilo na dogodek, razposlano ob 60-letnici delovanja Elana.

Prav tako ne smemo izpustiti odličnega poslovanja Elana Inventa, ki zelo uspešno sodeluje pri velikih projektih, kot so opremljanje športnih dvoran tako po Sloveniji, državah nekdanje skupne države, kot tudi na trgih vzhodne Evrope.

Kaj to pomeni? Odgovor je enostaven. Vsa priznanja so le potrditev že znanega dejstva, da imamo v Elanu zaposlen kader poln znanja, z ambicijami po inovacijah, kreiranju in ustvarjanju izdelkov, s katerimi konkuriramo največjim tekmečem oziroma smo v določenem segmentu celo pred njimi. Kader pa zajema vse zaposlene, od snovalcev izdelkov, do proizvodnih delavcev in vodstvenega kadra. Le nenehno izpopolnjevanje na vseh področjih nas bo pozicioniralo na še višji nivo in tako okolici predstavilo kot podjetje z zavidljivimi sposobnostmi. Zaupam v nas vse, zato verjamem v svetlo prihodnost.

Ker se bliža čas dopustov, vam želim, da proste trenutke preživite sproščeno in si nabereite moči za nove izzive.

Vaš,
Matjaž Šarabon
Predsednik uprave Elan, d.o.o.

Časopis Smučina

interno glasilo Elanove poslovne skupine

Izdaja:

Elan, d.o.o.
Begunje 1
4275 Begunje na Gorenjskem
E: info@elan.si
www.elansports.com

Oblikovanje, prelom: GPA d.o.o.
Tisk: Gorenjski tisk, Kranj
Foto: arhiv Elan, d.o.o., Samo Vidic

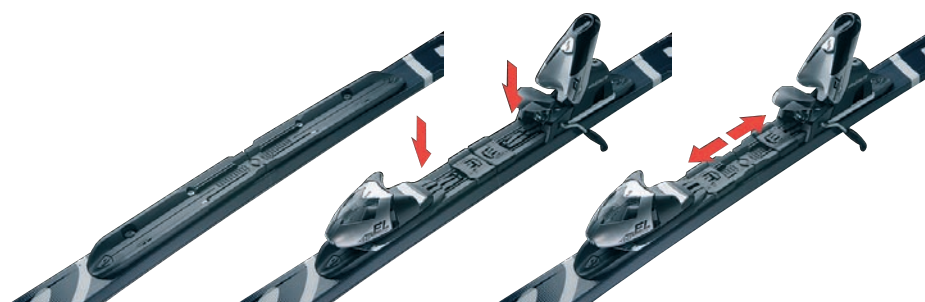
Urednica: Rebeka Lah

Avtorji člankov: Matjaž Šarabon, Andreja Rekar, Luka Modrijan, Rebeka Lah, Nina Šarabon, Tatjana Justin, Miha Šter, Mitja Urh, Dušan Ferjan, Svetlana Milovanovič, Tanja Vogelnic in Simona Ažman (zunanja sodelavka)

Elan, d.o.o. oz. inovator Dejan Stankov je prejel zlato priznanje za inovacijo Toolless Mounting Device za leto 2005, ki jo podeljuje GZS, Območna zbornica za Gorenjsko, Kranj. Priznanje je prejel Elanov sistem, ki omogoča hitro nameščanje vezi brez uporabe orodja, kar je njegova bistvena prednost pred konkurenco. S tako imenovanim Toolless mounting Device oziroma TMD sistemom odpade klasično vrtanje lukenj in vijačenje vezi, trgovec prihrani čas pri montaži, TMD pa omogoča tudi hitro nastavitev na dolžino smučarskega čevlja.

Z vidika potrošnika je vsekakor zelo racionalno imeti smuči in vezi kot en produkt, kajti avtomatično odpade klasično vrtanje lukenj in vijačenje, ter s tem obisk servisa takoj ob nakupu smuči. Kupec si namreč lahko sam, brez uporabe kakršnega koli orodja, v treh korakih, pritrdi vezi na smuči. Poleg tega so pripadajoče vezi barvno usklajene s smučmi, kar še dodatno olajša izbiro pri nakupu. Konstrukcija osnovne plošče omogoča tudi njeno preprosto demontažo iz obstoječih smuči in ponovno montažo na nove smuči.

Elanu po evropski tudi slovenski nagradi

Nina Šarabon

Elan je februarja 2006 na sejmu Ispo v Nemčiji prejel 'European Ski Award' evropsko nagrado za Speedwave serijo smuči. Meseca junija pa je dobil kar dve nagradi, ki ponovno potrjujeta, da je Elan izredno inovativno podjetje.

Druga nagrada pa je bila Elanu podeljena v Hotelu Park na Bledu. Drugo nagrado 'Odmev 2006' za najboljšo vabilo na dogodek je prejelo Elanovo vabilo, razposlano ob 60-letnici delovanja. Podelitev nagrade je potekala v sklopu konference Vodenje in organizacija dogodkov, ki jo je na Bledu priredilo podjetje Planet GV.

Internautika 2006

Luka Modrijan

Letošnja portoroška Internautika, ki se je odvijala v dneh med 9. in 14. majem in že 11. po vrsti, kjer se Elan prisoten od samega začetka, je za Elan Marine pomenila pomemben dogodek, saj se je v sklopu otvoritvene slovesnosti zgodila tudi splovitev nove elanke – **Elan 340**.

Elan Marine je predstavil doslej največje število plovil, in sicer poleg obeh modelov motornih čolnov – **Elan Power 35** in **42**, tudi jadrnice **Impression 434**, **384** in jadrnico leta **Impression 344**. Jadrnice linije Elan je zastopala **Elan 37** in novinka **Elan 340**.

Razstavni prostor

Otvoritev salona in otvoritvena slovesnost se je začela v mrzlem in deževnem dopoldnevu, ki se je nadaljevalo tudi v popoldanskih urah in hkrati pokvarilo zastavljen načrt o splovitvi plovila. Kljub nevšečnostim z vremenom smo uspeli izvesti uradno splovitev novinke, katere krstna botra je bila naša priznana bivša smučarka Urška Hrovat, sama tudi navdušena jadralka. V sklopu splovitve se je na novinki zvrstilo veliko uglednih gostov, med drugimi tudi minister za promet in zveze, Janez Božič, ter podpredsednik državnega zbora, Sašo Peče.

V naslednjih dneh je bil naš razstavni prostor izredno obiskan, kar priča kakšno zanimanje predstavljajo naša plovila navtičnim navdušencem in potencialnim kupcem, ki so nestrpno čakali novinko. Nekateri kupci so prišli tudi iz dežel, kot so Dubaj, Belgija, Portugalska, ... in rezultat je obilica naročil.

Kot nagrada za preteklo delo in spobuda za prihodnost smo prejeli tudi **nagrado za jadrnico Internautika 2006 – Impression 384**.

Matjaž Šarabon in Anton Pogačnik

Za uspešno plovbo

Elan je v vsej svoji zgodovini poslovanja pustili pečat na trgih nekdanje Jugoslavije. Ime **Elan** še vedno pomeni **zaupanje in kakovost**. Ko se v zadnjih letih vračamo na te trge opažamo, da premalo skrbimo oziroma to dobro ime premalo koristimo za sklepanje novih poslov.

Tako smo se na osnovi analize stanja skupaj z Elanom, d.o.o. odločili, da v **Beogradu in Sarajevu** odpremo **uradno predstavništvo Elan-a**.

Predstavništvo v Beogradu se nahaja v Novem Beogradu, Bulevar Mihaila Pupina 10, in ga vodi Uroš Marović.

V Sarajevu se predstavništvo nahaja na Fra Andjela Zvizdovića 1, vodi pa ga Haris Bijedić.

Zakaj predstavništvo?

Formalno je to najenostavnejša in najcenejša oblika prisotnosti na tujih trgih, kupci pa lahko dobijo osnovne informacije o naših izdelkih.

Naloge predstavništva:

- Zbiranje pravočasnih informacij o predvidenih investicijah in kupcih,
- posredovanje ponudb,
- priprava in organizacija prodajnih (marketinških) aktivnosti,
- koordinacija pri prevodih promocijskih materialov in tehničnih priročnikov,
- spremljava zakonodaje in javnih razpisov,
- spremljava in analiza konkurence,
- nadzor nad dobavo, montažo in pomoč pri logistiki.

Tako bomo z odprtjem novih predstavništev v Beogradu in Sarajevu lažje in hitreje spremljali dogajanje na trgih Srbije in Bosne ter s tem tudi lažje pridobili nove posle, kar pa naj bi pomenilo tudi povečanje prodaje.

Novo predstavništvo Elana v Beogradu in Sarajevu

Tatjana Justin
Miha Šter

Za smeh...

Čokolada

Gorenjec in njegovo dekle sta sedela v kinu in Gorenjec je grizel čokolado, ki jo je kupil pri vходу v dvorano.

"Ali je dobra?" ga je vprašalo dekle.

"Ja, odlična je! Tudi ti bi si jo morala kupiti!"

Predstavništvo v Sarajevu

Predstavništvo v Beogradu

Elan z novimi močmi naprej

Nina Šarabon

V Marini Portorož se je Matjaž Šarabon, predsednik uprave Elana, na tekmovalno obarvanem Elanovem dogodku zahvalil Bojanu Križaju za dolgoletno uspešno vodenje tekmovalne službe. Zahvala je šla seveda tudi vsem tekmovalcem, ki so v pretekli sezoni dosegali uspehe na Elanovih smučeh.

Elan gleda z novimi močmi v prihodnost tekmovalnega športa. Novo tekmovalno službo vodita Dušan Blažič, odgovoren za alpske discipline, in Toni Justin, odgovoren za nordijske discipline. Cilji nove službe so osnovani na generalni usmeritvi Elana, ki jo je na začetku predstavil predsednik uprave Matjaž Šarabon: 'Elan bo v prihodnje usmerjen v ohranjanje vodilnega mesta na področju smučarskih skokov. V alpskih disciplinah bomo vso energijo posvetili Sloveniji, Avstriji in Češki. Velik poudarek dajemo v prihodnje na vzgoji mladih tekmovalcev, torej otrok in mladincev, saj želimo do leta 2010 zgraditi lastno bazo vrhunskih tekmovalcev.'

Zahvala Bojanu Križaju

Vodja tekmovalne službe za alpske discipline Dušan Blažič se po dolgoletnem uspešnem udejstvovanju v tujini vrača v domovino z novimi ambicijami, povezanimi z razvojem tekmovalnega športa družbe Elan. Kratkoročni cilji do leta 2008 so usmerjeni predvsem na Svetovno prvenstvo (Åre, februar 2007) ter na štartno listo ob koncu sezone (marec 2007), kjer so cilj uvrstitve med prvih 10 in 15 v slalomu ter med 15 in 20 v veleslalomu. Najboljši rezultati se pričakujejo v super kombinaciji, kjer je cilj mesto med 5 in 10 najboljših na svetu. Srednjeročni cilji za Svetovno prvenstvo (Val D'Iserre 2009) in zimske olimpijske igre (Vancouver 2010) so še izboljšati rezultate dosežene v preteklih sezonah, torej medalja na svetovnem prvenstvu in medalja na olimpijskih igrah.

Od leta 2006 – 2010 bo Elanova tekmovalna služba v svojo tekmovalno ekipo vključila vrhunske avstrijske tekmovalce in tekmovalke. Otroška in mladinska kategorija tekmovalcev v Sloveniji deluje zelo dobro. V prihodnje pa bo Elan vzpostavil agresivnejši pristop k tekmovalcem tudi zunaj slovenskih meja in si s tem okrepil bazo mladih perspektivnih tekmovalcev.

Podpis pogodbe in s tem vstop Elana v avstrijski smučarski sklad je prvi veliki korak k novim uspehom Elanove tekmovalne ekipe, saj predstavlja dostop do tekmovalcev najmočnejše države v alpskem smučanju.

Podpis pogodbe

Toni Justin in Dušan Blažič

Mladi upi

Tekmovalci na testni vožnji

Mladi upi

Pozor ... start!

Intervju s predsednikom sindikata Dušanom Ferjanom

Andreja Rekar

Tokrat smo se v uredništvu Smučine dogovorili, da pripravimo intervju s **predsednikom sindikata Elan, Dušanom Ferjanom**. Za tiste, ki tega še ne veste, naj zapišem, da je Dušan v Elanu že 28 let, zato, kot sam rad pravi, spada k 'starim Elanovcem'. Pravi, da se v toliko letih človek počasi poistoveti s firmo in jo vzame za svojo. Zato mu ni vseeno, kaj se dogaja z Elanom. Poznamo ga kot človeka, ki rad komunicira, se smeji in zna biti dobre volje, se pa tudi rad pogaja in pri svojih zahtevah včasih pokaže moč svojega glasu. Vse te lastnosti mu pridejo prav tudi pri delu, saj je že od vsega začetka v Elanu dejaven v službi nabave. Začel je v centralni nabavi, ki je bila takrat še združena za vse Elanove TOZD-e. Njegovo prvo delo je bila nabava materiala za športno orodje, ki je bilo v tistih časih na drugem mestu po moči v Elanu. Zadnja leta sodeluje v nabavnem timu podjetja Elan Marine.

Že več kot 10 let pa mu delo predsednika Sindikata Elan zaupajo delavci Elana. Z Dušanom Ferjanom sva se pogovarjala prav o sindikalni dejavnosti v Elanu.

1. Kako je sploh prišlo do tega, da ste postali aktivni sindikalni predstavnik? Ali ste sami kandidirali ali so vas predlagali drugi?

Problemi, ki so se pojavljali v naši ožji sredini in tudi dogodki, še posebej stečaj leta 1991, me niso pustili ravnodušnega. Tiste dni sem prvič aktivneje pristopil k sindikatu. Kmalu zatem sem bil postavljen za sindikalnega zaupnika v upravni stavbi in za podpredsednika sindikata. Ko pa je Elan zapustil dotedanji predsednik, so me kolegi zaupniki imenovali za predsednika.

2. V čem je razlika aktivnosti sindikata takrat, ko ste prvič postali predsednik in danes, ko je že toliko let za vami?

Danes je sindikat usmerjen bolj na ekonomsko socialni položaj delavca oziroma člana sindikata. Pri tem naj omenim najbolj pomembno nalogo sindikata, to je sklepanje kolektivnih pogodb, sklepanje vsakoletnega socialnega sporazuma in prizadevanje za izboljšanje delovnih pogojev delavcev. Za člane pa je posebej pomembna pravna zaščita delavcev pri kršenju sprejetih zakonov, pogodb in medsebojnih dogovorov. Včasih pa tega dela ni bilo. Sindikat je imel precej neaktivno vlogo, bil je, kot nam nekateri še danes radi omenjajo, le za 'jabolka in krompir'.

3. V dopisu 'Kaj sploh dela moj sindikat' ste zapisali, da delavci o delu sindikata premalo vedo. Zakaj menite da je tako?

Povsem normalno je, da delavce niti ne zanima delo sindikata – vsaj dokler se sami ne srečajo s težavami. Ponavadi se šele v primeru osebnih težav v okviru delovnega razmerja zavejo, da je prva in pomembna naloga sindikata zaščita članov. Člani večinoma tudi ne poznajo osnovnih aktivnosti sindikata. Za delovanje v sindikatu je potrebno kar precej znanja, poznavanja zakonodaje, imeti pa je potrebno tudi željo po reševanju in pomoči članom. Kolektivna pogajanja, sklepanje dogovorov za izboljšanje položaja delavcev so običajno dolgotrajen in stalen posel in za tako delo ni prav posebnega zanimanja. Najbolj pomembno je, da se člani zavejo, da brez sindikata ne bi imeli predstavnika, ki bi se zavzel zanje in ki bi se trudil za iskanje rešitev za izboljšanje njihovega položaja. Ne smem pozabiti omeniti tudi to, da sem že 7 let sodnik – porotnik na Delovnem sodišču v Kranju, zato mi izkušnje, ki si jih nabiram tam, veliko pomagajo pri sindikalnem delu.

4. Kaj bi moral sindikat storiti, da bi se to spremenilo (da bi bilo drugače)?

Informiranje članstva in vključevanje v razne aktivnosti sindikata bi pripomoglo k seznanjanju z delovanjem sindikata. Problem je vedno pomanjkanje časa. Sindikat je pogosto zadovoljen s tem, da problem reši, zmanjka pa nam časa, da bi o vseh prizadevanjih obvestili tudi člane sindikata. Premalokrat obvestimo člane, kaj se v sindikatu dogovorimo, kaj se dogovorimo z upravo in podobno, zato ni čudno, da je med delavci prisotno mišljenje, da sindikat nič ne stori oziroma da premalo dela. To moramo v prihodnje absolutno izboljšati.

5. Kaj sindikat Elan naredi na področju dobrega informiranja in izobraževanja svojih predstavnikov?

Sindikat Elan ima kar 36 sindikalnih zaupnikov, ki se po svojih močeh trudijo, da prenašajo informacije v obe smeri. Seveda so pri tem eni bolj, eni pa manj uspešni. Izobraževanje pa smo kar malo zanemarili, predvsem iz razloga pomanjkanja časa in interesa.

6. Se strinjate z mišljenjem nekaterih, da je potrebno sindikalne predstavnike vzgajati?

Zelo pomembno je izobraževanje, ki člana, ki je pripravljen delati v sindikatu, oboroži s poznavanjem zakonodaje, dobrega pogajanja in podobno. Sindikalni zaupnik pomaga s svojim znanjem razrešiti vsakdanje težave delavcev. Tega, da je potrebno v sindikalne zaupnike vlagati znanje, bi se morali zavedati tudi delodajalci, saj mnogo problemov niti ne pride do delodajalca, ker jih sindikalni zaupniki sproti rešujemo.

7. Ali že vzgajate svojega sindikalnega naslednika oz. ali sploh vidite koga, ki bi lahko prevzel in nadaljeval z vašim delom?

Vsak, ki prevzame tako funkcijo, mora vnaprej vedeti, da bo prišel čas, ko te zamenjajo. Bolj pomembno je, da toliko časa, dokler sem na tem položaju, svoje delo opravim čim bolje, potem bodo pa že delavci sami presodili, kdaj bo čas, da postavijo nekoga, ki mu bodo bolj zaupali kot meni.

8. Večkrat pravite, da vodstvo sindikata nima na voljo ustrezne strokovne podpore in da nima dostopa do poslovnih poročil. Kaj točno mislite s tem in kdo je pravzaprav kriv za to stanje?

Od sindikata se večkrat pričakuje, da bo verjel delodajalcem brez podatkov, ki bi omogočili kvalitetno odločanje sindikata, češ, saj delodajalci delajo zgolj v dobro delavcem. No, v Elanu smo v zadnjih nekaj letih na tem področju, po mojem mnenju, kar napredovali. Več je pogovorov z upravo, k informiranosti pa je pripomoglo tudi delo lani ustanovljenih svetov delavcev. Seveda pa ni vedno vse idealno, saj še vedno pride do primerov, da so bila prav opozorila sindikata pogosto na mestu. Če delodajalci spoštujejo sindikat in temu primerno sodelujejo, je z njim mnogo težav v podjetju hitreje odpravljenih. Do tega spoznanja morajo priti uprave podjetij in šele takrat je omogočeno sindikatu, da uspešno opravlja svojo nalogo in s tem bistveno pripomore k uspešnosti podjetja.

9. Kje so prednosti in slabosti Elanovega sindikata?

Največja prednost sindikata Elan je vsekakor naša množičnost, saj je v sindikatu Elan kar 87 % zaposlenih, plus članstvo delavcev KOPT-a in AMS-a. Slabost pa je po mojem mnenju neaktivnost članstva, saj večina pač razmišlja: 'Zato jih imamo, bodo že oni poskrbeli za nas', obenem pa nam niti ne predstavijo problemov, s katerimi se srečujejo v svojem delovnem okolju.

10. Kaj si v današnjem času predstavljate pod 'idealnega' delavca? Kakšen bi po vašem mnenju moral biti?

Idealen je vsak delavec, ki ga delodajalec zaposli v skladu z njegovim znanjem. Seveda pa mora biti tudi delavec profesionalen do delodajalca, kar pomeni, da mora izpolnjevati naloge in uresničevati planirane cilje. Če je delavec cenjen, zmora s svojo angažiranostjo delodajalcu omogočiti stalen razvoj in s tem tudi uspešnost podjetja.

11. Kako pa je z 'idealnim' delodajalcem?

Spoštovanje delavcev, delovne zakonodaje, jasna vizija, poslanstvo in strategija podjetja, poslovna uspešnost, sodelovanje in trud za izboljšanje pogojev delavcev v okviru sodelovanja s sindikatom in svetom delavcev – to so v kratkem našete aktivnosti idealnega delodajalca.

12. Kakšne so najpomembnejše aktivnosti sindikata Elan do konca letošnjega leta?

Sklenitev podjetniške kolektivne pogodbe in vseskozi spremljanje izvajanja doseženih dogovorov in socialnega sporazuma.

13. Kaj bi radi povedali za zaključek?

Nihče, ki dela v sindikatu, ne pričakuje prevelikih pohval, se pa vedno najdejo člani, ki znajo ceniti trud in napore vseh nas sindikalistov in to daje moč ter zagon sindikatu in sindikalnim zaupnikom. Zaupanje, ki nam ga izkazujejo, je absolutno tisto, kar nas drži, da na tem vztrajamo. Naše vodilo pa mora biti, da delavcem, ki dobro in produktivno opravijo svoje delo, pomagamo k dostojnemu in zasluženemu plačilu. Da bomo uspešni, se moramo truditi vsi – delodajalci, delavci in sindikat.

Dušan je že leta sodnik – porotnik na Delovnem sodišču v Kranju

Za smeh...

Samo izhodi

"Kako vam je lahko baraba ušla iz zgradbe?" se čudi komandir. "Ali niste zasedli vseh izhodov?"

"Smo!" odvrne policist Ivo. "Morda je ušel skozi vhod!"

Na izletih ustvarja dobro voljo

Zdravstveni absentizem – za svoje zdravje smo odgovorni sami!

Simona Ažman

Za smeh...

Loto

Policist Peter in Pavel sta vplačala loto. V nedeljo zvečer sta sedela pred televizijo in gledala žrebanje: "Enal!"

"Imava!" sta se razveselila.

"Petintrideset!"

"Tudi imava!" sta še bolj poskočila.

"Sedemnajst in štiri!"

"Tudi!" sta skakala od navdušenja.

"Trinajst!"

"Super!" sta norela.

"Dva!"

"Tudi ta je najina številka!" sta norela od veselja.

"Devintrideset!"

Peter: "Groza! To sva pa prekrizala!"

Vloga delodajalca in zaposlenih

Tokratna tema na področju zdravja bo neoliko bolj konkretna in trenutno kar precej aktualna. Gre namreč za t.i. zdravstveni absentizem oziroma bolniško odsotnost zaradi bolezni.

Po naših analizah, narejenih na podlagi podatkov Statističnega Urada RS, v Sloveniji "namenimo" letno kar približno 66 milijard tolarjev skupnih sredstev za bolniško odsotnost. Številka je definitivno zaskrbljujoča, še zlasti, ker je še vedno zelo majhen delež priznanih poklicnih obolenj in previsok delež obolenj kot so poškodbe, druge bolezni, ki časovno potekajo do 30 dni odsotnosti z dela.

V lanskem letu se je v poletnem času povprečno močno znižal odstotek odsotnosti nad 30 dni, ki bremenijo ZZZS, odstotek v breme delodajalca pa se je postopno začel poviševati.

Čemu takšna sprememba?

Lahko ocenjujemo samo po naših opažanjih, da so osebe, ki so bile dlje časa v bolniškem staležu, le-tega prekinile po odločbi imenovanega zdravnika, vendar je bil za delo deloma zmožen ali celo nezmožen in zato se je praktično ponovno "vrnil" v bolniški stalež.

Glede na izkušnje, ki jih skupaj s partnerji pridobivamo na terenu, smo prišli do zaključka, da je počutje zaposlenih na delovnem mestu ključno za doseganje dobrih rezultatov. Sam bolniški stalež, kot sem omenila že v preteklosti, je lahko tudi posledica različnih dejavnikov:

1. delovno mesto:

- težki delovni pogoji,
- slabi odnosi na delovnem mestu,
- preobremenjenost,
- starost zaposlenih,
- delovna doba, ki botruje nastanku različnih degenerativnih obolenj.

2. lastne vloge:

- skrbi za lastno zdravje (prehranjevanje, gibanje, zdrav način življenja),
- zasebno socialno okolje,
- osebni pogled na življenje (samopodoba, motivacija, ...).

Moramo povedati, da se v povprečju ljudje, poleg nekaterih težkih delovnih pogojev, največ pritožujejo zaradi nekorektnih človeških odnosov, ki jih doživljajo na delovnem mestu.

Kratek primer:

- dokler si zdrav, si veliko vreden, ko zbolíš, si takoj simulant in te nihče ne mara več,
- vodja te kliče domov, ko ležiš doma ali v bolnici in te "nahruli": "Kdaj prideš delat?",
- danes se na sestankih govori samo še o tem, kaj je kdo naredil narobe in ne o tem, kaj je nekdo dobro naredil, da bi lahko ostali to posnemali,
- saj se nihče več ne pogovarja med sabo ...

Kaj pravite, je to res?

O pomenu primernega spoštljivega odnosa na delovnem mestu ne bi govorila, kako pomemben je za delodajalca, da ga spodbuja z različnimi aktivnostmi (izobraževanja na temo primerne komunikacije z **obeh** strani – tudi zaposlenih) in se s tem izogne dodatnim stroškom, ki nastanejo zaradi morebitnega dodatnega dneva odsotnosti, ki je posledica neprimernega odnosa.

O primernih delovnih pogojih, ki botrujejo nastanku določenih bolezni in ki močno vplivajo na zdravje človeka, ki je danes sicer zdrav, jutri pa bo že občutil te posledice, je potrebno več razpravljati in tudi kaj narediti.

Rada pa bi poudarila tudi drugo stran in sicer stran zaposlenih, ki premalo skrbi namenijo sebi in svojemu načinu življenja, posledice pa mirno naprtijo delodajalcu.

Tedensko namreč v povprečju izvedem tri 8-urne delavnice za zaposlene, med njimi so tudi bolni in invalidi in zadnjič me je presunil zanimiv stavek

enega izmed udeležencev delavnice:

“Tu zaslužim premalo denarja, zato sem prisiljen “fušati” popoldne, kar pomeni, da delam povprečno 12 ur na dan. En dan me je zvil križ in javil sem svojemu vodju, da imam bolniško, ta pa mi je zelo hladno rekel: “In kdaj prideš delat?”. A je to odnos?!”

Ali je gospod razmišljal pravilno? Je prav, da je pričakoval, da bo posledice njegove odločitve nosilo podjetje (kdo je plačnik bolniške, ki je nastala zaradi deljene preobremenjenosti – dopoldan osem ur, popoldan še štiri ure na črno?) Je prav, da je delavec pričakoval kaj drugega od nadrejenega (ki je vedel, da “fuša”)?

Prav tako se mi dnevno dogaja, da ljudje posledice svojega načina življenja enostavno naprtijo delodajalcu v obliki “bolniške”. Na primer: družinska problematika, nezdrav način življenja, neupoštevanja navodil zdravnika – vse te okoliščine privedejo do bolniškega staleža, ki pa nimajo nobene zveze z delodajalcem. Pa vendar delodajalec plačuje nadomestilo za delavca, ki je na bolniški.

Vprašajmo se, koliko vaj dnevno naredimo za hrbtenico, da nas ne bo bolela v prihodnosti? Odgovor: “Saj delamo po cele dneve” je napačen. Ali potem po delu, razbremenite svojo hrbtenico z vajami, ki trajajo samo pet minut?

Ali se zavedate, da bomo delali pod podobnimi ali enakimi pogoji dela 40 let in da bi radi odšli zdravi v pokoj?

Ali ste pripravljeni storiti tudi kaj zase, ne samo pričakovati, da Vam bo zdravje padlo z neba, zanj pa ne bi nič storili? Zelo pomembno je, da je vzpostavljen ustrezen dialog med delodajalcem in zaposlenimi, da se soočijo z realnim stanjem, kajti le tako se lahko začne počasi premikati na bolje. To pa lahko koristi tako zdravju posameznika, zdravstva in podjetja.

Želim Vam, da bi dobro skrbeli za svoje zdravje in da bi v sebi vzbudili zavedanje do spoštljivih medsebojnih odnosov, saj si vsi želimo biti obravnavani dostojanstveno.

Zato – naredite nekaj zase!

Ni moj namen v tem članku razlagati, kaj je svet delavcev (partner pri ustvarjanju poslovnih rezultatov) in zakaj sploh obstaja (zastopa zaposlene), rada bi predstavila eno od dolžnosti, ki smo jo člani sveta sprejeli in jo želimo prenesti na vse zaposlene, to je: **dvig kakovosti dela in izdelka**.

Povprečnemu zaposlenemu predstavlja delovni dan tretjino dnevnega časa, ki ga zamenjamo za dom, vendar se žal premalokrat obnašamo, tako kot doma – v škodo podjetja seveda. Namen vodstva in politika podjetja ni v tem, da bi vsi 24 ur na dan dihali za Elan, vendar, ko smo tu, moramo dihati za Elan. Nekaj nam že nudi, veliko pa nam še bo, saj imamo vsi zaposleni možnost dobiti veliko več ...

Slovenci smo majhen narod, vendar preveč obremenjeni s svojo majhnostjo, pa čeprav smo znani v svetovnem formatu. Manjka nam samozavesti in ne znamo pokazati svoje velikosti, ne znamo narediti “šova” – **to smo mi in ponosni smo na to!** Koraki so preprosti – vsak le pri sebi izboljša del mišljenja, se ne ozira na soseda (in njegovo kravo), pač pa mu pomaga, mu dobronamerno svetuje ali ga opozori, ..., rezultati se bodo pokazali slej kot prej. Imamo lahko svoj “šov” – vendar naj bo izdelek popoln, tak, da bomo ponosni nanj in da nam ga bodo zavidali. Da se bo o njem in posledično od nas govorilo širom sveta samo lepo, brez pripomb. Kajti zgodbe med ljudmi oblikujejo ime podjetja ...

V Elan Marine se premalo zavedamo, da ne delamo polizdelkov – delamo vrhunsko kakovost! Elanove barke so v svetu poznane kot hitre in so kakovostne izdelave – to je to! Vendar pa se žal obnašamo, kot da izdelujemo ‘kar nekaj’ – vse značilnosti dobrega produkta nekako zapakiramo skupaj in dostavimo kupcu z visokim računom, prvi vtis pa sploh ne igra vloge.

Vendar, kupec je kralj – stari rek, ki pa še kako drži. Njegov pogled je pomemben – vse kar ‘kralj’ vidi kot problem, je pomembno, ne zanimajo ga naša nesoglasja, težave, malomarnost, ne sme videti naše nejevolje in tega ne sme odražati niti produkt. Končni izdelek mora biti popoln, točno tak, kot si ga je zamislil. Kakovostno in hitro barko bo izkusil na morju, ob prevzemu pa ga bodo zanimala linije lesa, kakovost plastike, vsak detajl, ki bi lahko skazil novo barko.

In tega si ne smemo dovoliti, ne samo v Elanu, v vsakem podjetju.

Povsod so težave in velik del problemov se reši že s tem, da se o njih spregovori. Vsa neskladja se da urediti z malo potrpežljivosti in dobrim namenom. Marsikaj se da urediti na delovnih mestih, vendar moramo biti tudi z majhnimi spremembami zadovoljni. Le tako bomo dosegli več in več. Naše delo je povečini timsko in pomembno je, kako deluje celoten kolektiv. Stvari gredo na bolje in še bodo šle, prav tako pa nikoli ne bo idealno, vedno bo še nekaj ...

Poiščimo čar v majhnih stvareh, delo je danes žal neizbežno, pojdemo s pozitivno miselnostjo v službo, negujmo dobre in prijazne odnose. In s časom se bo ta vpliv začutil in razširil med vse zaposlene.

Povej naglas!

Tanja Vogelink za
Svet delavcev Elan Marine

To je čisto preprost članek sveta delavcev, h kateremu me je spodbudila navadna debata ob kavici, ko smo začeli o sindikatu. Kot strela z jasnega je padlo:

“Ne bom več v sindikatu!”

“Le zakaj?”, so se vse oči zaiskrile in bile še bolj zbegane ob odgovoru: “Ni v redu.”

Ker nam ta odgovor ni zadostoval, smo vrtali dalje:

“Povej, kaj te muči, kaj je narobe?”

In odgovor, ki je sledil: “No, povej, kaj je svet delavcev v tem času, odkar obstaja, naredil konkretnega?”

Motivacijske delavnice

Svetlana Milovanovič

Živi in pusti živeti

V današnjem času, ko je tempo življenja hitrejši, ko se spreminjajo pravila igre in norme pravičnega obnašanja, ko vse preveč vplivi okolja, družbe in socialna dogajanja usmerjajo posameznika ter ga skušajo preoblikovati, se je vsak na svoj način prisiljen vključiti v tok borbe za obstanek. Vsak si sam poišče svojo pot v življenju in si izbere svoj prostor pod soncem. V kolikšni meri je v tem uspešen ali zadovoljen, je odvisno samo od tega, kaj je pripravljen na tej poti vsak žrtvovati. Da bi bili harmonični z družbo današnjega časa, smo lahko prikrajšani za svoj ponos in poštenost, za nekatere moralne vrednote, ki so nas jih učili starši in učitelji, ali pa preprosto ostanemo to, kar smo. Tako smo najbolj zvesti sami sebi in verjetno tudi svojim načelom, saj si s tem poskušamo uresničiti cilje. S takim načinom je človek tudi bolj spoštovan. Smo v skladu z drugimi – živimo z družbo. In na teh poteh, s končnim ciljem, ki si ga vsak posameznik zastavi sam, je tudi hrepenenje, ki te sili naprej, novim ciljem naproti. In je usoda, ki ti je v življenju naklonjena ali pa tudi ne, pa nekaj ovir, preprek ali zdravstvenih težav, ki jih moramo prebroditi in se spopasti z njimi.

Danes si vsi želimo dolgega življenja brez zdravstvenih težav.

Tudi v podjetjih skupine Elan se trudimo pomagati zaposlenim s prilagoditvijo delovnih mest, potrebam in sposobnostim posameznika, z zagotavljanjem varnih in zdravih delovnih pogojev. Zaposlenim želimo nuditi možnost izobraževanja med drugim tudi na področju motivacije, pozitivnega razmišljanja in premagovanja stresa. Želimo, da se Elanovi delavci med drugim izobražujejo tudi na področju osebne rasti. Zato smo že v začetku letošnjega aprila organizirali dve predstavitveni delavnici za vodje, skupinovodje in obratovodje v podjetjih skupine Elan, da tudi oni pomagajo pri oblikovanju in sodelujejo na delavnicah, ki smo jih skupaj z izvajalcem izobraževanja, podjetjem Visit-a, d.o.o., poimenovali 'Izboljšajmo zdravje in počutje'.

V letošnjem letu bi radi izvedli deset delavnic za vsaj 200 zaposlenih v Elanovih podjetjih, kajti njihov glavni namen je osveščanje o zdravju ter primernih preventivnih ukrepih, ugotavljanje vzrokov za nastanek bolezni ter kaj lahko podjetje in zaposleni skupaj naredimo za boljše počutje zaposlenih.

Tudi sama sem imela priložnost sodelovati na eni teh delavnic. Zagotovim vam lahko, da smo udeleženci slišali veliko dobrih in pozitivnih misli o tem, kako komunicirati v vsakdanjem življenju, kako premagovati stres, predvsem pa, kako znati motivirati sebe ali kako si pomagati v primeru bolezenskih stanj, psihičnih ali kakšnih drugih težav. S projektom motivacijskih delavnic bomo nadaljevali spet v jesenskem času. Prvi vtisi in mnenja udeležencev, ki jih lahko preberete tudi v tej Smučini, pa so izredno zanimivi in vzpodbudni.

Na temo motivacije ali premagovanja stresa bi se dalo veliko govoriti. Toda predvidevam, če počnemo nekaj, kar imamo radi, v kar verjamemo in pri tem še neizmerno uživamo, pa naj bo to ukvarjanje s športom, urejanje vrta ali zrenje v oči ljubljene osebi svojega

življenja, bomo doživeli take trenutke, kot da se je čas ustavil oziroma, da je minilo le pet minut, ne pa cela ura. Ljubezen, ali vera do tistega, na kar smo osredotočeni, povzroči, da pozabimo na čas. In če to človeku pomaga, sploh ni pomembno, kaj je. Pomembno je le to, da drugemu ne posegaš v njegov življenjski prostor, da mu ne kratiš ali jemlješ pravic in nekaj, čemur ljudje pravimo ki sta mu jih narava in nekaj, čemur ljudje pravimo 'božja volja', ob prihodu na ta muhasti svet dodelila in ponudila.

Recept za dolgo in srečno življenje je verjetno v spektru vsega. Nekaj je v dobrih genih, v ljubezni, v mirnem okolju in sposobnosti odrekanja pregrešnim dejavnikom, ki načenjajo zdravje. A vseeno, grehi so navadno sladki in pripomorejo k sreči, tako lahko skoraj zagotovo trdimo, da tudi užitek v zmernih količinah seveda le podaljša življenje. In še vedno velja, da je bolj kot količina pomembna kakovost.

Ni mi žal

V aprilu nam je kadrovska služba Elana organizirala delavnico z naslovom 'Izboljšajmo zdravje in počutje', katerega udeleženka sem bila tudi sama. Delavnico je vodila Simona Ažman, direktorica podjetja Visit-a, d.o.o., ki se mi je kot pozitivna osebnost globoko vtisnila v spomin.

Na delavnico sem odšla z mešanimi občutki, ker nisem imela prav nobene predstave o tem, kaj to je in kaj bomo tam počeli. Danes pa sem hvaležna vodstvu Elana in predavateljici Simoni Ažman za čudovito darilo k moji osebnosti rasti in samopodobi, počutju, spoznanju in veliko večji 'špranji', skozi katero v moje življenje sije več svetlobe. Delavnico so najprej obiskali naši neposredni vodje in se seznanili z vsakodnevnimi težavami današnjega časa, s tegobami, ki tarejo vsakega človeka, ne glede na spol, izobrazbo, položaj, ... Kasneje smo se delavnice udeležili tudi ostali delavci Elana. Kako poskrbeti za svoje zdravje, kaj vse vpliva na naše nezadovoljstvo in kako odpraviti težave s samim seboj, so bile glavne teme delavnice.

Upam si trditi, da ni človeka, ki v teh delavnicah ne bi začutil nekaj sebi podobnega, se videl v podobnih situacijah in našel tudi zase dober nasvet ali poduk. Srčno si želim, da mi bo veliko besed ostalo v spominu, pa ne samo v spominu, temveč, da bom iz tega zase potegnila čim več. Prepričana sem, da bom marsikatero stvar v bodoče znala rešiti ali jo obrniti v pozitivno smer. Da bom zadovoljna s tem, kar imam, da se bom veselila uspeha, cenila zdravje, sebe in druge ljudi, da bom gojila upanje in znala za seboj pustiti slabe trenutke.

Na koncu delavnice sem spoznala, da bi morali predavanje pravzaprav poslušati vsi zaposleni, pa ne le zaposleni, prav vsi ljudje. Obliz na rane, lepo besedo, pogled vase, soočenje z resnico – to potrebujemo vsi.

Sami si ne znamo vedno pomagati, zato odprtih rok sprejmemo tisto, kar nam bo v pomoč, zagotovo pa veliko pomaga, če se držimo že enega preprostega načela:

"Ravnaj z drugimi tako, kot bi želel, da bi oni ravnali s teboj!"

Romana Markovič

Povedali so

- Ljudje, ki nas obkrožajo, velikokrat s svojim stresom vplivajo na nas. Smo pa vsi samo ljudje in je vse to težko sprejemati in izvajati.

- Vse, kar smo slišali, se mi zdi, da vsak od nas že ve oziroma čuti, vendar vsak rabi nekoga, da ga vsake toliko časa malo spodbudi in mu z besedami zopet povrne moči oz. vere v samega sebe.

- Da bi bilo vse manj napeto in boljša plača.

- Tudi v bodoče bi morali pripraviti podobna predavanja. Tak pristop do zaposlenih je kljub vsemu nekaj novega.

- Vesela sem, da mi je bilo omogočeno udejstvovanje na motivacijski delavnici, kjer sem zopet slišala kar nekaj življenjskih resnic, pozitivnih misli, negativnih življenjskih izkušenj, kar me je spodbudilo k razmisleku tako o svojem načinu življenja, mišljenja, kot tudi o vrednotah moje osebnosti, na katere sem ob tempu pozabila. Hvala za ponovno spodbudo in moje prebujenje!

- Življenje gre naprej 'tko' ali 'drgač'. Pozitivno mišljenje velik pomen v življenju. Smeh je pol zdravja. Sem oseba vesele narave.

- Moram priznati, da nisem pričakovala, da bodo vsebine tako zanimive in da jih boste posredovali na tak enostaven in zanimiv način. Takšne delavnice doprinejo k boljšim odnosom.

- V vsakdanjem življenju premalo razmišljamo o sebi in svojih vrednotah in tako se glede na vsakodnevne probleme ruši lastna samopodoba. Današnje predavanje mi je dvignilo samozavest in tudi pokazalo načine, kako je treba o sebi razmišljati.

- Priznati moram, da ste me zelo navdušili z vašim razmišljanjem in pogledom na reševanje lastnih problemov ter tudi s tem, kako si lahko polepšaš dan, če je vsaj kanček pozitivizma prisotno. Upam, da bom tudi sama nekoč tako močna oseba, in se bom upala postaviti zase kjerkoli in kadarkoli.

- Vse naj, naj! Pošteno povedano, sem si predstavljal bolj 'la, la, la'. Vsaka vam čast. Bilo je lepo in upam, da bo tudi uspešno.

- Naj naredijo predavanje, kako priti do višje plače.

- Poskusila se bom spremeniti v svoj plus. Upam, da bo zaradi tega življenje lepše.

Nova podoba Elanovega avtoparka – zakaj?

Rebeka Lah

Novih Elanovih vozil ni težko prepoznati. Črna barva, močni zeleni detajli, logotip. Vse z namenom vzbuditi pozornost na službeni poti in ... pogledmo ozadje.

V Elanu (področje smuči) v zadnjih letih z različnimi marketinškimi aktivnostmi delujemo na graditvi blagovne znamke, ki je poleg produkta osrednja vrednost določenega podjetja. Sliši se učeno in neotipljivo, a otipljivost pravzaprav občutimo skozi percepcijo potrošnikov in skozi njihov nabor asociacij, povezanih z znamko. Temu strokovno rečemo identiteta znamke, njena posledica pa je imidž blagovne znamke. Imidž znamke se tako gradi na podlagi vseh sporočil, ki jih določena blagovna znamka sporoča v okolje. Z vsakim sporočilom, pa naj bo to katalog, vizitka, spletna stran, smučka, trgovinski interior ali ... izgled avtomobila, nekaj sporočamo. In če sporočilo oziroma izgled naštetih (in vseh ostalih neomenjih marketinških orodij) govori isto zgodbo ('v en glas'), so kontinuirana in konsistentna, je zapomnitev podobe blagovne znamke in posledično prepoznavanje le-te toliko večje.

Eno od omenjenih sporočil, ki mora sovpadati s celotno podobo Elana, je tudi Elanov izgled avtomobilov. Čeprav se zdi, da je njihov videz nepomemben, temu ni tako. Z njim se pokažemo množici ljudi na cesti, tako doma kot v tujini. Blagovni znamki da kredibilnost in potrjuje njen visok imidž. Ob srečanju z njim za zaposlenega izzove občutek vsečnosti in pripadnosti Elanu. In prav je tako, saj smo tudi zaposleni eden od ključnih členov pri komuniciranju dodatne vrednosti blagovne znamke.

Kaj Elan želi sporočiti?

Pri vseh marketinških aktivnostih nas vodijo tri osrednje vrednote, ki so nam prišle že kar v kri in nas vodijo kot nekakšen tihi vodnik. Na eni strani dajejo blagovni znamki značaj, na drugi pa jo razlikujejo od drugih. Elanove tri glavne vrednote so kot DNA – globoko ukoreninjene v to, kar Elan je, kar Elan dela in kako želi delati.

Vrednote blagovne znamke Elan

Slovenskost Ohrani originalnost svojega duha.

Elan je velik proizvajalec smuči in snežnih desk ter edini tovrstni iz Slovenije. Dejstvo, da blagovna znamka izvira iz Slovenije, jo ločuje od drugih in ji daje poseben značaj. Slovenija, prav tako kot Elan, pridobiva na splošni sprejetosti v svetu, zagovarja sebe in ohranja svoje vrednote. Slovenija je resnična, skoraj nedotaknjena: naravno inteligentna.

Vrhunska kakovost Ohrani čistost in preprostost.

Dobro je vedeti, kaj potrebujemo in kaj ne. Elan proizvaja smuči in snežne deske z največjim poudarkom na njihovi uporabnosti. Uporabnost nikakor ne pomeni, da si videti čudovito, medtem ko čakamo v vrsti na vlečnico. Uporabnost pomeni, da si videti čudovito na smučišču. Elan ustvarja vrhunsko kakovost. Elan dela preprosto logične stvari: proizvaja opremo za zimske športe za športne navdušence. S tem v mislih, Elan uporablja materiale, ki so resnično potrebni za vrhunski proizvod.

Specializiranost Delaj tisto, kar delaš najbolje.

Ustanovitelj delavnice smuči je delal smuči za partizane in se s tem dokazal. Tako je nastalo podjetje Elan. Elan je sposoben, strokoven in preizkušen. Razen pri proizvodnji snežnih desk, Elan ne širi svoje dejavnosti in vztraja pri tistem, kar dela najbolje. Ljubezen do proizvodov navdihuje strokovnjake, da izdelujejo proizvode na podlagi njihovih izkušenj in potreb: od strokovnjakov za strokovnjake.

1. Kolesarjenju, smo slišali, da posvetiš pretežen del svojega prostega časa. Koliko let že?

Elitno sem se začel z gorskim kolesarjenjem ukvarjati v sezoni 1999/2000. Takrat sem vozil mednarodni pokal Alpe Adria. Vmes sem imel manjšo krizo in vozil kolo rekreativno, lani pa sem se ponovno vrnil med elitno kategorijo. Letos vozim še dve disciplini, cross country in maraton, naslednjo sezono se bom osredotočil le na maraton.

2. Kaj sploh pomeni pojem gorsko kolesarjenje? Za kakšno disciplino gre?

Moji disciplini gorskega kolesarjenja sta cross country, to je disciplina čez drn in strn, in maraton. Pri krosu gre razgibano večkrožno dirko, maraton pa je ena krožna dirka, dolga 100 km. Pri sledenjem je tudi več tekmovalcev (največ 2000).

3. Kaj te pri kolesarjenju tako privlači, da se mu toliko posvetiš? Verjetno posvečanje zahteva tudi precejšen finančni vložek?

Najbolj me privlačijo narava, hribi, volja in veselje. Vedno pravim, da sem se s kolesom rodil. Z njim sem zasvojen. Vse to pa seveda zahteva precejšen finančni vložek, ki pa mi ga ni žal.

4. Poimenovala sem te amaterski profesionallec, saj sem ujela, da tudi tekmuješ? Kakšnega ranga so te tekme?

Lani sem prevozil pokal Alpe Adria, kjer sem imel malo smole – zdravstvene in tehnične težave s kolesom. Vozil sem tudi državno prvenstvo Črni vrh nad Idrijo in še bolj pomembno, svetovni pokal Mountain bike marathon v Avstriji. Udeležil sem se tudi mednarodne tekme E-2 v Kamniku, kjer se točke štejejo za evropski pokal. Rekreativnih dirk niti ne bom našteval. Letos bom tekmoval v slovenskem pokalu (Kamnik, Vnanje Gorice), kjer tekmujem v krosu, svetovnem pokalu v Italiji (Dolomiti Superbike maraton) in evropskem prvenstvu, maraton Alpago, prav tako v Italiji.

5. Uspešno? Cilj pa je verjetno biti še boljši? V kakšni meri?

Najboljši rezultat je bil lani 12. mesto na državnem tekmovanju Črni vrh nad Idrijo in 72. mesto na svetovnem pokalu, kar je zame odličen rezultat. Kot edini Slovenec sem prišel do štirih točk za svetovni pokal. Letos je moj cilj na svetovnem pokalu pridobiti več točk kot lani, pričakujem pa težko dirko, saj je le-ta najtežja v svetovnem pokalu. Za evropsko prvenstvo je težko napovedovati rezultat, saj je konkurenca zelo močna.

6. Kolesariš v kakšnem klubu, ali si individualist?

Če tekmuješ na dirki, nivoja, kjer tekmujem jaz, to je v elitni kategoriji, moraš biti član Kolesarske zveze Slovenije in Mednarodne kolesarske zveze.

7. Koliko je bila najdaljša pot, ki si jo prevozil naenkrat in kje?

Najdaljša pot, ki sem jo prevozil, je bila 310 km, kar sem prevozil v 15 urah. S prijateljem sva šla čez 3 prelaze in zajela Slovenijo, Italijo in Avstrijo. To je bilo leta 2004, odločitev je padla 5 dni pred turo, v poznih nočnih urah.

8. Kako dolga je tvoja kolesarska sezona, ko dejansko treniraš? Koliko ur dnevno/tedensko?

Kolesarska sezona, ko treniram in tekmujem, je od takrat, ko izgine, do takrat, ko zapade nov sneg.

9. Kaj počneš pozimi, ko ni optimalnih razmer za kolesarjenje? Oziroma kako vreme vpliva na treninge?

Pozimi se ukvarjam s tekom in fitnessom. Poleti pa samo kolesarim. Vreme pretirano ne vpliva na treninge.

10. Kolesarski idoli pri teh letih še obstajajo? Sploh kdaj so?

Moja idola sta gorska kolesarja Miguel Martinez in Thomas Frischneck. Poznam jih še ne. Upam, da bosta letos prisotna na svetovnem pokalu in da ju spoznam tam.

11. Kako izgleda tvoj poletni dopust? Verjetno ni dopust v pravem pomenu: morje, počitek, knjiga, borovci, pivo, plavanje, jutranji tek, ... Ali pač?

Nič od tega. Moj poletni dopust je kolesarjenje. Druge variante ni, saj se mi po treh dneh brez treninga pozna na formi. Na morje grem s kolesom, niti pa nisem velik ljubitelj morja.

12. Imaš kakšen hobi, ki je na mestu številka 2?

Ne. Saj sta glavni obligaciji služba in kolo. Če se pa najde kaj časa, si ga rezerviram za počitek.

13. Kateri je tvoj prvi bližnji podvig, da vsi držimo pesti?

Prvi je svetovni pokal, 9. julija, takoj za tem pa še evropsko prvenstvo.

Epilog: Boštjan do tekmovanj trenira vsak dan, zadnje 3 dni pred spopadom s kilometri pa je na vrsti počitek. Vestno pazi na prehrano, jedilnik ni prav pester, saj so testenine tiste, ki 'bogatiijo' dnevni meni. Po včerajšnjih (dan pred intervjujanjem) prevoženih 120 kilometrih, bo danes prav tako sedel na kolo in naravi posvetil nekaj ur užitek. Držimo pesti za uspešno sezono!

Intervju: Boštjan Lavtar, amaterski profesio- nalec v kolesarjenju

Rebeka Lah

Vedno znova med Elanovimi zaposlenimi odkrijemo kakšno izjemno zanimivo osebo, ki se ukvarja s hobijem, ki mu zavzame precejšen del prostega časa. Tokrat smo dobili namig, da se v proizvodnji jadrnic, v končni montaži, nahaja Boštjan, ki prosti čas posveča gorskemu kolesarjenju. Šli smo in preverili. Po uvodnem pogovoru sem ga poimenovala 'amaterski profesionallec', saj si s kolesarjenjem ne služi kruha, ni pa niti tipičen amater, saj je član kluba Mountainbike Club Kranj in je za nas, rekreativce, več kot le to.

Boštjan pred treningom

Na svetovnem pokalu v Avstriji, 2005

Sindikalni izlet ski-ja v Belo krajino

Dušan Ferjan

Za smeh...

Prepozna reklamacija

Mlada gospodična vstopi v modni salon, gre k blagajni in reče prodajalki:

“Danes zjutraj, ko sem pri vas kupovala bluzo ste se zmotili za pet tisočakov.”

“To bi mi morali takoj povedati!

Sedaj je prepozno za reklamacijo!”

“Dobro, potem bom pa obdržala teh pet tisočakov.”

Zadnjo soboto v mesecu maju je sindikat ski-ja za svoje člane organiziral izlet v Belo krajino. Za to smer smo se odločili, saj je to del naše dežele, ki ga dokaj slabo poznamo in to je bila lepa priložnost za njeno spoznavanje.

Tako sta nas dva polna avtobusa v jutranjih urah v lepem vremenu zapeljala proti Novemu mestu in naprej proti središču Bele krajine – Metliki. Da bi izkoristili priložnost, bolje spoznali Belo krajino in njene znamenitosti, se je ena skupina najprej odpravila v pokrajinski muzej, druga pa v gasilski muzej. Oba muzeja sta izredno zanimiva. Gasilski muzej prikazuje zgodovino gasilstva v Sloveniji, ki se je začelo pred dobrimi sto tridesetimi leti v Metliki. Bela krajina je namreč zibelka gasilstva Slovenije. Prikazuje celoten razvoj gasilstva od začetkov do danes in res je veliko videti. V pokrajinskem muzeju, za katerega domačini trdijo, da je verjetno najboljši zgodovinski prikaz življenja v Beli krajini, pa smo si ogledali znamenitosti iz nekaj tisočletij nazaj, pa vse do današnjih dni. Pri tem posebej velja omeniti prikaz predelave lanu in lanene izdelke, narodne noše, belokranjske pisanice, ki so posebna značilnost pokrajine, itd. V muzeju je tudi dober prikaz zgodovine iz prve in druge svetovne vojne in tvorba prve slovenske politične oblasti v Črnomlju.

Zaradi velikosti naše skupine so nas za popoldansko spoznavanje lepot in značilnosti Bele krajine zopet razdelili na dva dela. Ena skupina je tako odšla v Metliško klet, druga pa v značilno vas Bele krajine – Drašiče. V Metliški kleti so nam predstavili pridelavo in hranjenje vina. Tam meri največji sod za hranjenje njihove najbolj znane kapljice Metliške črnine kar 120.000 litrov. Ob zaključku ogleda kleti, pa so nam pripravili pravo degustacijo vina.

Medtem je v Drašičih druga skupina spoznavala običaj te nenavadne in značilne Belokranjske vasi. Hribovita vas je obdana s samimi vinogradi. Posebna značilnost vasi je skupna organiziranost in posebna banka vina.

Dan se je nagibal proti večeru, mi pa smo se zbrali na večerji v večji gostilni na robu Bele krajine, od koder je bil še prekrasen razgled na del Slovenije, ki smo ga pravkar obiskali. Ob dobri Metliški črnini in živi glasbi pa smo preživeli preostali lep večer in se proti tretji uri vrnili v naše kraje.

Pokrajinski muzej

Gasilski muzej

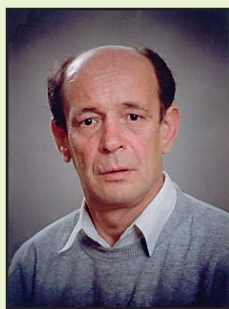

Gasilski muzej

Na koncu bi se zahvalil vsem zaposlenim, ki so prijazno odstopili delež nekoriščenih bonov za malico in nas tako 'častili' prigrizek.
Še enkrat najlepša hvala!

Po hudi bolezni je v začetku aprila umrla sodelavka iz sitotiska, **Dragica Dežman (1955-2006)**, ki je bila v Elanu zaposlena zadnjih 23 let.

V začetku maja pa je nenadoma umrl skupinovodja strojne delavnice proizvodnje smuči, **Lovro Hančič (1944-2006)**. Svojo delovno pot v Elanu je začel pri plovilih kot sestavljalec čolnov v obratu plastike leta 1978. Leta 1991 pa so ga premestili v proizvodnjo smuči kot delovodja strojne v proizvodnji smuči, kjer je delal zadnjih 15 let.

V spomin

V letošnjem letu sta nas zapustila dva sodelavca iz Elana.

Ohranili ju bomo v lepem spominu.

Intervju s skupino Leaf – Fat

Mitja Urh

Foto: Manca Gašpir

Elan se je v lanskem letu bolj zavzeto spustil na trg freeride in freestyle smuči. Celo paleto smuči za park & pipe in celec smo podprli tudi z marketinškimi materiali. Eden pomembnejših na tej sceni je gotovo freeride film, zato smo se ga odločili posneti tudi mi. V iskanju primerne glasbe smo naleteli na mlado ljubljansko skupino, katere glasba je bila kot ustvarjena za ta projekt. Hkrati pa smo s tem poudarili eno izmed Elanovih vrednot – slovenskost.

Od kod ime in zakaj v angleščini?

L-F: Ni neke globlje zgodbe za tem imenom. Praktično smo odprli slovar in našli eno zloženko iz inicialk LF. Smo vizualna generacija in imeli smo že lep logo LF. Iz tega smo izhajali in nato iskali lepo ime. Vezaj naredi besedno zvezo, drugače imamo le 2 besedi. V angleščini večinoma ustvarjamo, zato tudi ime tako.

So vsa besedila tudi v angleščini?

L-F: Vsa, čeprav nimamo nič proti slovenščini. Razen ene priredbe, ki jo v originalu igra skupina Big foot mama – Mala nimfomanka. To igramo v slovenščini.

Kako bi sploh označili smer glasbe, ki jo igrate?

L-F: Ni je, ne vemo, neka mešanica rocka in rocka med seboj. Millenium modernejši rock, mogoče. Ne maramo se predalčkati, tako kot se nihče ne mara.

Je to 'mainstream' ali bolj 'underground' scena?

L-F: V svetu je to kar 'mainstream' zvrst muzike, pri nas pa to verjetno ne bo nikoli. Zato je želja čim več delati zunaj, ker bomo prej prepoznavni kot pri nas. S pravim trdim delom, hudim nastopom in malo sreče je to uresničljivo.

Kaj pa koncerti? Jih imate večinoma v Sloveniji ali tujini?

L-F: Planiranih imamo neomejeno, koliko jih pa bomo naredili, pa res še ne vemo. Čim več. Z novim managerjem nam dobro kaže. V bližnji prihodnosti bo koncert v Kamniku in nato v Ljubljani, kjer bomo koncertirali na več krajih. Omeniti velja pa nastop na festivalu Lent v Mariboru. Igramo tudi onkraj naših meja – predvsem v Avstriji in na Hrvaškem, kjer imamo kar nekaj oboževalcev.

Igrate raje na prostem ali v klubih?

L-F: Na prostem so krasni koncerti, ker je zaradi množice ljudi pravo party vzdušje, mali notranji koncerti pa bolj intimni, kar je tudi 'fajn'. Vsak ima svoje prednosti.

Kakšen je odziv na vaš prvi CD?

L-F: Nič pod in nič nad pričakovanji, saj smo imeli le-ta realna. Večinoma res dobri odzivi. Naslednji bo pa že bližje temu, kar bi radi pokazali Sloveniji in svetu. Dobiti se ga da tako v trgovini, kot tudi na naših koncertih.

Že imate posnet videospot?

L-F: Prvi spot smo naredili že leto dni nazaj za komad Winter song, sedaj pa je pravkar narejen nov spot za pesem Individual happiness. Premiera je bila v Orto Baru konec aprila, v začetku maja pa predvidoma svetovna TV premiera na MTV Adria, prav tako se ga bo pa dalo videti na Čarli TV in ostalih televizijah v glasbenih terminih in oddajah.

Ali kot mlada skupina že imate prave fane ali pa grupies?

L-F: U, ja – pravih fanov je zelo veliko. Pridejo že celo iz Kamnika na koncert v Maribor z vlakom, kar nas je prijetno presenetilo. V Ljubljano jih je prišlo veliko iz Zagreba in Maribora. Grupies pa pustimo za naslednji intervju. Hahaha – to vedno obstaja, a bendi ne govorimo o tem ... v bistvu jih sploh ni ... več o tem prihodnjič ...

Kdo vas je sploh navdušil za glasbo?

L-F: Vsi smo samouki, kar se tiče inštrumentov, ki jih igramo. Nekaj nas je hodilo v glasbeno šolo. Nekateri smo se poznali že v osnovni šoli, končno

Za smeh...

Narobe

Policist ustavi voznika zaradi prehitre vožnje in ga vpraša: "Ali veste, kaj ste storili narobe?" "Vem! Prepozno sem vas zagledal."

pa smo se našli na srednji šoli Poljane ter Šubičevi gimnaziji. Tam smo se skupaj navduševali nad glasbenimi skupinami in se končno tudi sami zaprli v klet in začeli vaditi.

Kje vadite?

L-F: Pri našem kitaristu doma. Klet je fino izolirana, tako da se sosedje ne pritožujejo. Imamo prav fine sosedje. En sosed nas celo vzpodbuja pri naši trnovi poti in je kupil tudi naš CD.

Kdaj lahko pričakujemo novi CD?

L-F: Nov CD bo pa – hmmm – definitivno še letos – hmm – ali pa v začetku novega leta – hmmm – ali pa malo kasneje ... zih pa bo, delamo na tem!

Zakaj ni nobene punce v skupini?

L-F: Ni potrebe. So ponavadi same težave. Bi jo vsi hoteli imet in bi se skregali, čigava bo in bi band prej ali slej razpadel. Pa še dolge poti in še daljše noči, kar punce težje prenašajo. Domotožje pa to.

Po koncertu pa na pivo?

L-F: Včasih že prej, ampak potem manager znori. Po uspešno opravljenem delu pa 2x ja. Backstage ima svoje čare, jih je težko razkriti. Ko si enkrat notri, pa ne moreš več ven.

Zadnja beseda: Pohvalili bi KUD Pozitiv za podporo od samega začetka in prve koncerte, za vse, za reklamo, pač za vse, res so carji.

Elan freeride video z glasbo skupine Leaf-Fat si lahko ogledate na www.elansports.com. V naslednjem letu pa pričakujte daljšo verzijo, kjer bodo nastopali vsi člani Elan team greena – Kiffor Berg, Bjorn Heregger, Sven X in Jerome Allet.

Skupino Leaf-Fat sestavljajo:

- Miha Medved (bas)
- Miha Kraševac (kitara)
- Robert Šercer (vokal)
- Jaka Skočir (bobni)
- Matej A. Ogrevac (kitara)

Več o sami skupini najdete na www.leaf-fat.com

Za smeh...

Ribolov

"Se spominjaš, da si bil pred pol leta na ribolovu?" je žena vprašala moža.

"Seveda se spominjam! Odličen ulov je bil!"

"Klicala te je riba, ki so jo ulovili! Pričakuje ribice!"

Foto: Gaja Meznarič

Poletna nagradna križanka

				SESTAVILA PETRA KEJŽAR	MESTO OB IZLIVU DONA V AZOV. M.	DIVJI PRAŠIČ		GRENKO ANGLEŠKO PIVO	NIKALNICA	STAROGRŠKI FILOZOF S SAMOSA	VZHODNO- AFRIŠKA DRŽAVA	SINOVA ZENA
				AMERICIJ			DODATEK K POGODBI					
				ZELLER EDUARD			DLAKAVA GOR. TRAJNICA					
				VZOREC			JELKA					
									POLJSKA REKA, PRITOK ODRE			
					... - MOJ- STRANA SREDNJA SOLA			OGLJIKO- VODIK, PLIN SLADK. VONJA	UGANKARSKA REVILJA			
				OS. PRAZNIK V-AFRIŠKI NARODNI PARK					NASELJE PRI TREBNJEM			
	HRVAŠKO M. IME						IRONIČNO LIT. DELO					
	POGANJEK						JEAN SARTRE					
JAGODI- ČASTO VRTNO SADJE								IGOR STRAVINSKI		ZVIŠANA NOTA GE	PAPŽEVA POSILA- NICA	PREČNI DROG V KOZOLCU
								TRUŠČ				
PRED- LJEM, ARA							NEMŠKI PISEC (FRIEDRICH VON)					
LIRIČNI MEHIŠKI PEVEC 20. ST. (JORGE)								GRŠKO VINO				
								NASELJE				
	NAVADA, TRADICIJA	OSSIP ZADKINE			POZDRAV, ZIVJO		MADŽARS. POLTIK (BELA) SL. GLASB. BERTONCELJ			SLOVEN. PODJETJE ZA GRADNJO ČEST		
		TINTA										
SAMOGL. IN ŠUMNIK			IVO ZORMAN			NEU-FRANC PIŠ. SLIK. (HANS)					OSLOV GLAS	
			OGRAJENO DVORIŠČE			ODHOD IZ OBJEKTA					LAZ, POSEKA	
MAJHEN LATNIK ZA VINSKO TRTO								NEUMNA ZENSKA		RDEČI KRIŽ AFRIŠKO BANTUJSKO LJUDSTVO		STARI OČA, STAROSTA
LESEN IZDELEK IZ VEČ VRST LESA									BICIKEL			
									ŠPORTNA ZNAVKA			
RAZJEDA				VZDIH (OH IN ..)			KAREL ATTEMPS	PONOVNO				
NEKD. SLOVEN. IGRALEC (RANER)				KITAJSKA POSODA				IME ŠTEVILKE SEST				
MEDMET PRESENE- ČENJA OBŽALOVANJA				HVALNICA SLAVNOSTNA PESEM				REKA NA JZ AZIJE - IZLIVA SE V SREDNJO MORJE		ANTON KOROŠEC		

Geslo 1:

Geslo 2:

Geslo 3:

Ime in priimek:

Podjetje/naslov:

.....

.....

Rešite nagradno križanko. Na sivo označenih poljih boste dobili tri gesla. Izpišite jih na črte pod križanko in pripišite vaše ime, priimek ter oddelek, v katerem ste zaposleni, oz. vaš naslov. Križanko lahko pošljete na naslov: Elan, d.o.o., Rebeka Lah, Begunje 1, 4275 Begunje na Gorenjskem, lahko pa jo pustite tudi v recepciji Elanove poslovne stavbe.

Vaše rešitve zbiramo do 31. 8. 2005.

Nagrade:

1. mp3 predvajalnik Elan
2. pulover Elan
3. bidon Elan

Izzrebanci Smučine št. 17 so:

1. pulover Elan: Pavel Bregar, trgovina Elan
2. majica Elan: Marjan Valentinčič, Elan ski – D0
3. obesek Elan: Milena Resman, Rodine

Nagrade vas čakajo v marketingu (int. 269 – Rebeka Lah) oziroma jih pošljemo po pošti.

smučina

**postavitev
junij 2006**